

saa allieret han sig med en pengestærk Mand, som han kan faa til at se paa Sagerne paa samme Maade, nemlig saadan, at Papirerne skal bringes paa Anlægshænder og ikke paa Spekulationshænder, saa har han gjort en efter min, og jeg er ganske sikker paa efter manges Mening meget samfundsnyttig og for vedkommende Selskab meget gavnlig Handling.

Derfor synes jeg, vi skal lade al den Tale om Spekulation fare. Det, der i denne Sag har været det centrale, er, om den højtærede Udenrigsminister har udstedt sin Erklæring for at lukrere ved den, om han har ventet med at købe, indtil Kursen faldt, for bagefter at kunne lukrere ved en Kursstigning. Men det er altsaa afgjort, at det har der ikke været Tale om. Han har købt Aktier op, og det kan jo godt formodes, at det har været for at faa dem paa Anlægshænder; de er saa steget, men der er vel ingen, der kunde forlange af ham, at han skulde udbyde dem til Folk til meget lavere Kurs end Dagskursen, og i hvert Tilfælde falder hans Erklæring bagefter hele den Periode.

Jeg synes oprigtigt talt, vi skulde tage os noget nyttigere og værdigere for end at drøfte dette Forhold. Der er ingen ude i Landet, der mistænker os for, at vi vil gavne Landet ved denne Diskussion. Der er sagt, at den har intet som helst at gøre med politisk Agitation. Jeg tror dog, at vore Tilhørere i denne Sal og de, der læser Referaterne af Udtalelserne, ikke er saa naive, at de tror, der ikke skulde være Spor af Politik deri. Nej, lad os beskæftige os med noget nyttigere og værdigere end hele denne Aktion, som i det væsentlige er faldet til Jorden ved den Omstændighed, at den højtærede Udenrigsministers hele Køb og Salg af Aktier ligger forud for Erklæringen og ikke efter eller i hvert Tilfælde omkring dennes Dato. Det vilde være mere passende, og, som sagt, jeg synes ikke, vi har hverken Tid eller Raad til eller bør have Lyst til at fortsætte denne Diskussion.

Rode: Hvorvidt den Række Køb og Salg af Aktier, som Direktør Cold har foretaget sammen med Direktør Glückstadt, og som omhandles i Undersøgelseskommissionens Erklæring, hører under de samfundsgavnige Spekulationer eller ikke, vil Rigsdagen først med fuld Grund under Fødderne kunne udtale sig om, naar Sagens Dokumenter forelægges. Hvorfor forelægges de da ikke, saaledes at man bliver i Stand til at dømme derom? — Den højtærede Formand oplyste, at Udenrigsministeren var

fraværende i Dag paa Grund af, at han var syg og sengeliggende. Jeg gør opmærksom paa, at jeg vilde overhovedet ikke have ført dette frem, hvis det ikke var anden Dag; Udenrigsministeren var fraværende. Han var ogsaa fraværende i Fredags og da ikke paa Grund af Sygdom, eftersom han var Deltager i en Banket om Lørdagen, som er blevet historisk bekendt derved, at den højtærede Statsminister har sammenlignet den med Oluf Hungers bekendte Julegilde med sine Venner, om hvilket Saxo oplyser, at Oluf Hunger ved den Lejlighed lagde Hænderne i Armene og græd bedskeligen, fordi han ikke havde noget godt at sætte paa Bordet for sine Venner.

Holstein: Den højtærede Justitsminister beklagede, at han i Kriminalprocessen ikke havde haft mere Held med sin Manuduktion. Det har maaske sin naturlige Forklaring i, at den nøjterede Justitsminister overhovedet aldrig har manuduceret mig i dette Fag. I alle de andre Fag har jeg haft stort Udbytte og Glæde af den højtærede Justitsministers Manuduktion, men efter hans Udtalelser her og efter den Maade, hvorpaa han har ført denne Bankkommission ud i Livet, maa jeg sige, jeg beklager ikke, at Kriminalprocessen ikke var med i de Fag, han underviste mig i. Han sluttede med at udtale, at Tinget burde beskæftige sig med noget nyttigt, det burde tale om, hvorledes vi skal faa Balance, men ikke om en saadan ligegyldig Sag som den, der her ligger for. Jeg synes, det klædte den højtærede Justitsminister ilde at feje denne Sag af som en betydningsløs Sag. For det første drejer det sig om et meget stort Retsspørgsmaal, nemlig det, jeg allerede har berørt, Spørgsmaalet om, hvad denne Bankkommission skal undersøge, og hvorledes den skal undersøge, og hvad af dens Undersøgelser Befolkningen skal gøres bekendt med, og hvad af dens Undersøgelser den højtærede Justitsminister har Ret til at gøre Rigsdagen eller et Rigsdagsudvalg, Finansudvalget, bekendt med.

Da den højtærede Justitsminister er den eneste Jurist i Partiet Venstre og i Ministeriet, er jeg nødt til at henvende mig til ham i Sagen; i det socialdemokratiske Parti her i Salen er der, saa vidt mig bekendt, overhovedet ingen Jurist, i det radikale Parti er der to, det ærede Medlem Hr. Zahle og det ærede Medlem Hr. Heilesen, og i det konservative Parti er der de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller, Hr. Sven og Hr. Pürschel. Det er, hvad der er af juridisk Indsigt i dette Ting, saa det kan jo